

Ἰδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 250—ΤΟΜ. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ, Τετάρτη 22 Ἀπριλίου 1892

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ «ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ»

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» οἱ γενόμενοι ἀπὸ τὴν 20 Ἀπριλίου παρόντος ἔτους λαμβάνουν δωρεὰν δεδωμένον τὸν «Βρεττανικόν Ἀστέρα» τῶν 25 μηνῶν δηλ. ἀπὸ τῆς ἐναρξέως του 20 Ὀκτωβρίου 1891 μέχρι 20 Ἀπριλίου 1892, ἐπίσης καὶ τοὺς πέντε τόμους τῶν «Νόθων Τέχνων», θέλουσι δὲ λάβει δωρεὰν καὶ τοὺς ἐπιλοίπους τέσσαρας τόμους τῶν Νόθων Τέχνων, ὅταν δημοσιευθῶσιν.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὸν κ. Στέφανον Ξένον δραχμὰς διὰ τὸ ἐσωτερικόν, τριάκοντα πλέον τῶν ταχυδρομικῶν τριῶν καὶ ἡμισυ δραχμῶν, διὰ τὸ ἐξωτερικόν δραχ. 45 χρυσᾶς πλέον τῶν ταχυδρομικῶν δραχ. χρυσᾶς 5. Ἡ συνδρομὴ τῶν νέων συνδρομητῶν ἀρχεταὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας πληρωθῶσιν τὴν συνδρομὴν των διαρκεῖ δὲ δώδεκα μῆνας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἕκαστα δρ. 30 ἕκαστ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

ΤΑ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἀεὶ τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς Ἀττικῆς,
Ἐπειδὴ ἡ Ἰδρυσις τῶν Νέων Ἀθηνῶν εἰς Βουλευμένην δύναται νὰ φανῇ πρὸς σίμας ἔργον περιττόν καὶ ἐξ ἐκείνων τῆς μὴ πρώτης ἀνάγκης, ἐπιφέρωσι δὲ παρατηρήσεις ποιαῦται ὅπως κατὰ τὴν σπουδαιότητα αὐτὴν ἐποχὴν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐποχὴν τῆς διαδηλώσεως τῆς κοινῆς γνώμης ψυχράνωσιν αὐτὴν, ἀνάγκη πρὶν δημοσιεύσω τὴν σύμβασιν νὰ προτάξω τὰ ὀλίγα ταῦτα πρὸς γνώσιν σου.

Ἀεὶ τῆς Πρωτεύουσας καὶ τῆς Ἀττικῆς.
Ἡ Ἰδρυσις τῶν Νέων Ἀθηνῶν εἰς Βουλευμένην εἶνε ἔργον ἐκ τῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης διὰ δύο λόγους.
Α' Διότι ἡ νέα πόλις θὰ σώσῃ τὴν πρωτεύουσαν καὶ δώσῃ ἀξίαν μεγαλητέραν εἰς τὰ κτήματα τῆς.
Β' Διότι ἡ νέα πόλις θὰ φέρῃ μεγάλα κεφάλαια καὶ πλουσίους κατοίκους εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξ ὄλων τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Ἐν Ἑλλάδι ἡ Ἰδρυσις νέων πόλεων μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπαναστάσεως ἡμῶν τὸ 1821 ὑπῆρξε πρᾶγμα τυχαῖον καὶ ὄχι μελέτης, οὐχὶ προμελετημένον. Τοῦτου ἕνεκα δὲν ἔχομεν μίαν μόνην πόλιν ἐφελκυστήν πρὸς τὴν τοῦ ἐπιλοιποῦ κόσμου, ποιοῦσαν τὴν διαίτησιν αὐτοῦ ἀναγκασιότατην παρ' ἡμῖν, ἀν καὶ ἔχομεν τὸ λαμπρότερον τοῦ κόσμου κλίμα, ἡ δὲ Ἑλλάς εἶνε ὀλοκλήρως μαγικὸν πανόραμα ἐστωγίων καὶ παραθαλασσιῶν σκηνογραφιῶν, τὸ ὅποιον ὡς ἡ Ἰταλία ἐπρέπε ὁσημέραι νὰ ἐφελκύη χιλιάδας πλουσίου κόσμου κυρίως ἐκ τῆς βορείου Εὐρώπης νὰ γειμᾷ τὰς ἡμῖν. Ἡ Αἰκατερινὴ ἡ μεγάλη τῆς Ρωσσίας ὅπως ἀνοίξῃ τὸ πλοῦσιον ἀλλὰ κεκλεισμένον ἔμποριον τῆς Ρωσσίας ἰδρυσεν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ὑπὲρ τὰς διακοσίας νέας πόλεις κυρίως εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῆς Ρωσσίας, αἱ πλείους τῶν ὁποίων τοσούτον σήμερον ἀκμάζουν. Τὰ αὐτὰ καὶ οἱ ἀγγλοὶ καὶ ἀμερικανικοὶ ἰδρυσαν ἐντὸς ἀγρίων καὶ ἐρημῶν μερῶν ὑπὲρ τὰς χιλίας νέας πόλεις διαρκεία τῶν τελευταίων ἑκατὸν πενήκοντα ἐτῶν, τινὲς τῶν ὁποίων σήμερον ἔχουσι πληθυσμὸν πολλῶν ἑκατοστῶν χιλιάδων κατοίκων.

Κατὰ τὸν συνταγματάρχην Γκούρτζ ὁστις διέπρεψε μέγα μέρος τῆς βορείου καὶ νοτίου Ἀμερικῆς δὲν ὑπάρχει μέρος ὑγιέστερον καὶ ὠραιότερον τῆς Βουλευμένης διὰ μίαν νέαν πόλιν. Ἐκτὸς τοῦ κλίματος τῆς καὶ τῶν μεταλλικῶν λουτρῶν τῆς ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς εἶνε ἀρωματικὴ ἐκ τῶν πεύκων τῆς θυμάρων καὶ θρούμπης, ἡ δὲ περιτρέγουσα αὐτὴν θάλασσα σχηματίζει κοιλίσκους τοιοῦτους ὅπως μεταβληθῆσι εἰς λουτρόνα καὶ λιμενίσκους διὰ κατοικίας τῶν διαφόρων τάξεων τῆς κοινωνίας. Ἀλλὰ τὸ οὐσιωδέστερον τῆς νέας πόλεως εἶναι ἡ ποικιλία τῶν βρασμῶν καὶ ὀρεσῶν λόφων καὶ λοφίσκων τῆς ὡν ἡ ἐπιστημονικὴ γνησιασποίησις διὰ μεγάλων κεφαλαίων θέλει ἀναδείξει αὐτὴν τὴν κεντρικὴν ἀμφιθεατρικὴν πόλιν τῆς Μεσογείου. Ἀνεὶ λοιπὸν οἱ πλούσιοι τῶν Ἀθηνῶν ὅπως ἀποφεύγωσι τὸν καύσωνα τοῦ θερόου νὰ τρέχωσιν εἰς Εὐρώπην, θὰ ἐρχῶνται ἐγκαταῖτα. Ἀνεὶ οἱ πτωχοὶ ἐργαταὶ νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξέλθωσιν εἰς Ἀθηνῶν καὶ καταφεύγωσιν εἰς τὰς κρημνὰς τῶν τρώγλας τῶν προαστείων τῶν Ἀθηνῶν ἀκαταστρέφοντων τὸ μέλλον τῆς κλασικῆς πρωτεύουσας καὶ πρέχοντων τὰν κληρονομίαν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας θὰ καταφεύγωσιν καὶ θὰ διαμένωσιν ἐνταῦθα. Ἡ νέα πόλις θὰ σώσῃ τὴν πρωτεύουσαν, θὰ σώσῃ τὰ προάστια τῆς τὰ ὅποια ὡς ἐκεῖνα τῶν ἐπιλοίπων πρωτευούσων καὶ μεγαλοπόλεων τῆς Εὐρώπης πρέπει νὰ περιέχωσι μέγα, ἐπαύσεις καὶ παλάτια καὶ ὄχι ἀνώμαλους οἰκίσκους καὶ τρώγλας. Ἡ νέα πόλις θὰ σώσῃ τὴν πρωτεύουσαν διότι πρὶν τῆς πρωτεύουσας ὁ πληθυσμὸς αὐξήσῃ θὰ δοθῇ ἡ ἀναγκαία ἐχογέτευσις

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Έν άληθές όραμα

δισταγμός επί τούτο. Ν' αποδράση μόνον έμερίμνα έκ του οίκου εκείνου καταπτοούμενος ότι ή παρρησία της Νεκίρας και τά δάκρυα αυτής ήδύνατο να τόν δεσμεύσουν πυρρότερα έκεί.

Ηνοιξε διαφόρους φράξας τήν θύραν του κοιτώνος και προσήλωσε τά όπλα του όπως άκρασθή άν οι δύο άδελφοί έτι ήσαν κάτω, άν ή φωνή των ήκούετο, άν ύπάρχον σημαία της έξόδου των.

Μέχρι της τρίτης ώρας Μ. Μ. ούδέν σημεϊον ύπήρχεν και ή άνησυχία του ήτο βάσανος ίσομεγέθους των λοιπών άληθδώνων της καρδιάς του· ή έπαυλις έκείνη ήτο οίκος άτιμίας, φοικην ποιών εις τούτον ότι άνελογίζετο ότι πλάκα, αί άσχημοί αί άποδιδόμεναι εις τήν Άνναν Κίερμαν ήσαν έν γνώσει και συνεργεία της τε μητρός και των άδελφών της.

Ηρίθμει τά διάφορα μετά τούτων συμβάντα του, τάς συνομιλίας των και άνέλυε τούτων πάσαν λέξιν ήτις ήρχετο εις τήν μνήμην του δια της όξυτέρας λογικής και μάλλον έπιείθετο ότι ήτο θύμα άπάτης και ότι έν τή ήθικη Άγγλία τή φημιζομένη δια τήν χρηστοήθειαν των κατοίκων της, ό βίος ένεϊνος και τά όντα ταύτα δέν ήδύνατο ν' άνήκωσιν ή μόνον έν μιζ τάξει τούτέστι των συστηματικών άτίμων. Έμέμπετο έαυτόν ότι και αύθις εύρίσκετο ήπατημένος εις τάς ίδέας του καταμετρών τήν Άγγλικήν κοινοϊάν δια τούτων.

Οι δύο άδελφοί επανήλθον έξω της θύρας και έκ δευτέρου και κρούσαντες ταύτην έλαφρώς τόν ήρώτησαν άν έχη ανάγκην τινά, πώς ήσθάνετο και άν ήδύνατο εις τί να χρησιμεύσουν.

Ο κ. Σκοπελίδης έδραξε τήν εύκαιρίαν να είπη ότι δέν ήσθάνετο καλώς και ότι τούς έπαρκαλεί να ύπάγουν εις Ρίσχμων ένθα ένόμιζεν ότι ήτο ή άδελφή και ή μήτηρ των και προσπαθήσουν να τάς εύρουν και οδηγήσουν εις τήν έπαυλιν.

Προθύμως Κύριε Ίππότα! αλλά δέν πιστεύω να ήνεϊς Ρίσχμων. Πρέπει να ύπήγον εις Λονδίον όπως δείξουν τούς άδάμαντας. . . άν επήγαινον εις Ρίσχμων πρό πολλού ήθελον επιστρέψαι.

Είπεν ό Τώμ μετά της χαρακτηριζούσης τούτον όξυνοϊας του.

— Πάμε Τώμ! πιθανόν να είνε έκεί. . . άλλως τε δυνάμεθα να φέρωμεν και ένα καλόν ιατρόν εδώ! Σύν τοις λόγοις οι δύο άδελφοί κατασπευσμένως έλαβον τά έπανωφόρια των και τούς πέλους των και έξήλθον.

Ο κ. Σκοπελίδης δια κρυφίας χαράς όπισθεν του παραπετάσματος κατώπτευε τούτους όπως βεβαιωθή ότι έξήλθον έκ της μεγάλης πύλης του περιβόλου ούσης εις αρκετήν άπόστασιν έκείνης του μεγάρου.

Έκρουσε τότε τόν κώδωνα πολλάκις θεωρών τό ώρλόγιόν του· ήτο ή τετάρτη ώρα μετά μεσημβριαν δηλ. ή ώρα καθ' ήν ή έκτακτος άμαξοστοιχία των expres του Λονδίνου δι' ών ή μήτηρ και ή θυγάτηρ επείστρεφον εις Τούϊνκνυμ άνεχωρεί.

Της ύπηρετίας άφιχθείσης έκτός της θύρας ούτος τήν διεταξε να πέμψη τινά δι' έν άγοραϊόν όχημα διότι αισθανόμενος λίαν άδιάθετος έπιθυμει πάραυτα να ύπάγη εις Ρίσχμων να συμβουλευθή τόν Δόκτορα Ίούλιον.

— Μάλιστα Κύριε Ίππότα άπεκρίθη αύτη. Δυστυχώς ό Άλφρετ έξήλθεν έκ της δεκάτης ώρας σήμεραν τό πρωί και δέν επέστρεψεν έτι ούδεις γινώσκει τί έγεινεν άλλως τε ήδύνατο να έτοιμάσθ τή όχημά σας. Έπειδή και ό έτερος ύπηρετης έξήλθε πρό μικρού θα ύπάγω ή ίδια.

Τά άγοραϊα όχηματα της Τούϊνκνυμ συνήθως ίστανται εις τόν σιδηροδρομικόν σταθμόν του χωρίου τούτου όστις ήτο σχεδόν έν και ήμισυ μίλιον μακράν της έπαύλειος, ένίοτε δε είνε και τόσον όλίγα ώστε τιςπολλάκις περιμένει ήμίσειαν ώραν και περισσότερον πριν δυνήθη να εύρη έν τούτων έλεύθερον έννοικιαστών.

Διήλθεν έν τέταρτον της ώρας πριν ή ύπηρετρια προετοιμασθή και ήμίσεια έτι πριν φθάσθ εις τόν σταθμόν τούτον. Ο ήρωας ήμών έκάθητο επ' άκνωθών. Τό σκοτός της νυκτός επήρχετο πυκνόν, έλαβε λοιπόν τό μικρόν κιβώτιόν του εις χείρας και κατέβη εις τόν πρόδρομον έτοιμος ως τό αϊχμάλωτον πτηνόν να πετάξθ έκτός του κλωβίου έν φ ήτο πεφυλακισμένον.

Άλλ' αί πολύβουλοι Μοϊραι άλλως πώς εΐχον άποφασίσει.

Έν τοις συνδυασμοίς των δύο φύλλων αύται εύαρεστούνται όσάκις θεωρούν άρμόδιον να ρίψουν δύο όντα εις σειράν περιπετειών έξ ών άπορρέουσι τά μεγάλα μαθήματα της κοινωνίας, να φέρουν προσκόμματα δειροπέδας ή σφοδρούς μαγνήτας όπως άντι να διαχωρισθώσι και σφενδονηθώσι τό έν πόρρω του έτέρου, τούναντίον έκ των περσών της γής άκουσίως της θελήσεως άμφοτέρων έφελκόμενα να συναπαντάνται και επανειλημμένως συγκρούωνται.

Έπειδή έν τω μεγάρω έναπέμεναν μόνη ή μαγειρίσα ήτις ήτο σφοδρά ένησυχολημενη εις τήν προετοιμασίαν του γεύματος ή ύπηρετρια άπερχομένη πρός ζήτησιν του όχηματος έκλειδωσε τήν θύραν του μεγάρου φόβω κλεπτών κατά τάς διαταγάς της Κυρίας αυτής έν ήμειζ; περιπτώσει παραλαβούσα τήν κλειδα μετ' αύτης.

Δέν ύπήρχε λοιπόν άλλη όδός έξόδου πρός τούς κήπους και τόν περιβόλον της έπαύλειος ή έκείσε δια του μαγειρίου.

Ο κ. Σκοπελίδης κατεδάπησε πολύν χρόνον προσπαθών ν' άνοιξθ όσον ήδύνατο άψόφως τήν θύρον ούδόλως έννοήσας ότι αύτη ήτο κλειδωμένη, ότε δε τούτο άνεκαλύφεν ήρξατο να ζητή τήν κλειδα διότι δέν έφρανταξέτο ότι ή ύπηρετρια παρέλαβε ταύτην, μετ' έαυτης.

Άπελιπισθείς και έννωϊν τό κατεπαίγον του χρόνου έδραξεν έκ του έδάφους τό κιβώτιον και προέβη να καταβή εις τόμαγειρείον και δια τούτου ούδεμίαν λέξιν προφέρων εις τήν μαγειρίσαν έξέβη.

Τήν ίδίαν στιγμήν ήκούσθη ό ήχος των τροχών όχηματος έν τή έπαύλει· φρονών ότι ήτο τ' όχημα ό επερίμενε τρέμων έκ της έξέψευος και άλλων τήν καρδιαν έκ της άνυπόμονησίας ώχρός ώσαν να ήτο ούτος ό ένοχος επερίμενον άνευ πνοής.

Συντόμως ή κλεις ήκούσθη ή θύρα ήνοιξε και ή Βαρώνη όρμητικη ως ό άνεμος παρακολουθουμένη υπό της μητρός κρατούσης τόν σάκκον εισήλθε πηδήσασα πρώτη έκ του όχηματος.

— Η ύπηρετρια μη δυναμένη να επιτύχθ όχημαδϊεώρα ούδέν έτερον μέσον ή να περιμείνη τήν άφιξιν του Train ότε τά όχηματα ποιούσι τήν εμφάνισιν των όπως παραλάβωσι τούς επιβάτας τούς κατοικούντας εις τάς περίξ έξοχάς.

Τό ίδιον Train συγχρόνως μετεκόμισε τήν μητέρα μετά της θυγατρός έκ Λονδίνου. Καταπλαγείσα να ίδθ τήν ύπηρετριάν της έκεί ή Άννη Κίερμαν τήν ήρώτησε τήν αίτίαν. Όταν επληροφορήθη υπ' αύτης ότι ό σύζυγός της αίφνηδίως ήσθένησε βαρέως να τάς ζητήσουν ή φέρουν ιατρόν και ότι ό Άλφρεδ ό ήνίοχός της έγεινεν άφαντος, άνέβη επί του πρώτου όχηματος και ύποσχομένη πλείστα σελίνα πρός τόν ήνίοχόν του έκέλευσε τούτον ως άστραπή να διευθυνθ εις τήν έπαυλιν της

Πρώτη καταβήσα ή θεραπεινίς ήνοιξε δια της κλειδος τήν θύραν. Η Βαρώνη ήτο όπισθεν της.

Εις τήν όψιν του Ίππότου Σκοπελίδου ίσταμένου ως περιηγητού με τόν πύλον εις τήν κεραλήν τό επανωφόριον εις τά νώτα και τό δερματινον κιβώτιον εις τήν χείρα έμεινεν ως έμβρόντητος.

(Άκολουθεί)

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Άλληγορική και παραβολική εικων της παρούσης καταστάσεως της Ελλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΓ'

Τό ύπουργείον της Δικαιοσύνης

τούς όποιους τό αντίθετον των φρονημάτων των κόμμα συνεσώρευσε εις τό κακουργοδικείον· όλον τό έθνος γογγίζει δια τό τοιοϋτον άδικον και όμως οι γενικοί γραμματεϊς και ύπουργοί του ύπουργείου τούτου εΐχον τήν σκληρότητα ως ήμίνοι επιμένοντες να κλείσωσι τά όπλα των εις τήν φωνή της κοινής γνώμης. Έμεις κύριε Ύποδουλιδη άναντιρητήτως θα φανήτε δικαιοτερος και άκεραιότερος. Έγώ φρονώ ότι όπως δοθθ δικαιοσύνη εις τούς δύο τούτους δυστυχεί συγχρόνως δε έν καλόν μάθημα πρός τούς καταδικάζαντας αυτούς και τέλος πρός τάς παρελθούσας κυβερνήσεις πρέπει να φέρω τό ζήτημα εις τήν βουλήν. Ούτος είνε ό μόνος τρόπος μιλώνάτι θα κινδυνεύσθ τό ύπουργείον κύριε Γενική Γραμματεϋ, δι' ού θα έπισπεύσθτε και ήμεις εις τήν λύσιν του σκανδαλώδους τούτου ζητήματος της ήμέρας. Άλλως ποτέ δέν δύναμαι να φραντασθ κ. Γενική Γραμματεϋ ότι διακινδυνεύετε ή εξαγοράζετε τόν χρόνον κοροϊδεύοντες τόσους αντιπροσώπους του έθνους και μάλιστα τοιοϋτους ως ήμεις.

— Τήν αίτησί σας κύριοι θα καθυποβάλω πρός τόν κ. ύπουργόν ξηρώς, είπεν ό Γενικός Γραμματεϋς όστις προσεπάθει να δώσθ όσον τό δυνατόν εύχάριστον χρώμα εις τήν νεροσκεπή φυσιογνωμίαν αύτου.

— Πρέπει συγχρόνως κ. Γενική Γραμματεϋ να προσλάβετε έν έτερον επανειλούμενον μέγα άδικον. Να όμιλήσετε πρός τόν κ. Εισαγγελέα των Πρωτοδικών να άθώσθ δια βουλεύματος άθωωτικού και τό παιδαριον Χατζή-Μητροπολίτην, προσέθεσε έντόνως ό του εύάνδρου νομού της Ευανθίας βουλευτής κ. Σωτ. Κρομμυδόπουλος. Άκούς έκεί διότι του επετέθησαν δέκα και ήρωϊκώς και έλληνοπρεπώς υπέρ της ζωής του άμυνόμενος έπυροβόλησε και έφόνευσεν ό μετράξ άκουσίως ένα διαβάτην μακρόθεν έντελής άγνωστον εις αύτόν να ζητούν να παραπέμψουν τόν μείρακα εις τό κακουργοδικείον; . . . μωρέ ρωμείκο πάντα ρωμείκο ποτέ δέν θα βάλωμεν γνώσιν.

— Μη χάνεσαι και μένε Κρομμυδόπουλε . . . αυτό δα της άποφυλακίσεως του παιδαριου άμέσως θα γίνθ . . . ό κ. Ύποδουλιδης δέν έχει ή να γράψθ δύο λόγους πρός τόν Εισαγγελέα των Πρωτοδικών . . . γράψετε μοι δύο λέξεις κύριε Αϊαν Ύποδουλιδη και έγώ τούς πηγαίνω και του όμιλώ, είνε φίλος μου! τό κάτω κάτω του επιτίθεμαι

— Τούτο κύριοι βουλευται δέν δύναμαι να τό κάμω, ούτε δύναμαι να επέμβω εις τά χρέη του κ. Εισαγγελέως.

— Και δέν του δίδεις μίαν κλωτζίαν να τόν πετάξθ εάν δέν σ' άκούσθ . . . Τι λές δέν δύνασαι να επέμβθ; ό Γενικός Γραμματεϋς δύναται να επέμβθ εις όλα τά δικαστικά· είπε χονδροειδής φουστανελοφόρος βουλευτής.

— Δέν είνε εύκολον να δώσθ τις μίαν κλωτζίαν πρός ένα άνθρωπον όστις κάμει τό καθήκον του κύριε βουλευτά. Δύνασθε να ύπάγετε ήμεις κατ' εύθειαν εις τόν Εισαγγελέα να του παραστήσετε τήν ύπόθεσιν και είμαι βέβαιος θα δώσθ προσοχήν εις τούς λόγους σας.

— Και ποϋ τό γνωρίζετε κ. Γραμματεϋ πώς κάμει τό καθήκον του; Γνωρίζετε ήμεις καλλίτερον από ήμεις τούς αντιπροσώπους του έθνους τήν ποιό-

(άκολουθεί)